

Publicerad 2007-03-04 22:45 av Muselight

bara vänner

han är lång
har ljusbrunt hår
humorn droppar från hans leende läppar
den svämmar över
jag skakar av skratt
slickar i mig av sötman i förundran

han är sin egen
har vackra händer
när han pratar ser jag på i beundran
orden klipps av
när han meddelar rappt sin
iakttagelse med syrlig begrundan

han är kvar än
med varma fötter
hans hjärta bankar hårt mot min rygg
jag blundar i låtsassömn och
timmarna har krupit två evigheter
då vänskapen vaksamt viker sig undan

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Muselight med Poeter.se id #7953 innehar upphovsrätten